ORĘDOWNIK
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer 60 groszy.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złotych od wiersza.

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 42 | **Wejherowo, sobota, dnia 27 października 1928 r.** | **Rok II.**

Treść:

280.
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 16 marca 1928 r.
o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Gminy wiejskie i miejskie obowiązane są prowadzić na swym obszarze ewidencję i kontrolę ruchu ludności. Czynności te gminy sprawują pod nadzorem władz administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętrznych może powierzyć ten obowiązek w poszczególnych gminach lub w poszczególnych miejscowościach, leżących poza siedzibą urzędu gminnego (art. 6), innym podległym sobie władzom lub organom, jeśli ze względów bezpieczeństwa lub z uwagi na warunki miejscowe uzna to za konieczne.

Art. 2. Minister Spraw Wewnętrznych ustali sposób i tryb postępowania przy prowadzeniu ewidencji i kontroli ruchu ludności oraz określi wzory i treść potrzebnych przy tem ksiąg względnie rejestrów.

Art. 3. Prowadzący księgi stanu cywilnego obowiązani są co trzy miesiące przesyłać właściwym gminom dokładne dane o zaszłych w ciągu tego czasu przypadkach urodzin, śmierci (zgonów) i ślubów. Formę, treść i tryb przesyłania tych zawiadomień ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Właściwy wojewoda może w drodze rozporządzenia wprowadzić w poszczególnych miejscowościach dla wszystkich lub niektórych kategoryj domów obowiązek prowadzenia przez właścicieli lub dzierżawców domów, domowych ksiąg lub rejestrów meldunkowych, albo zamiast nich list osób w domu zamieszkałych, albo wreszcie ksiąg względnie rejestrów i list równocześnie. Rozporządzenie wojewody ustali treść i sposób prowadzenia tych ksiąg, rejestrów i list.

Art. 5. Właściciele, dzierżawcy lub inni odpowiedzialni kierownicy hoteli, pensjonatów, domów noclegowych i innych wszelkiego rodzaju zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie, bez względu na to w jakiej miejscowości zakłady takie się znajdują, obowiązane są prowadzić księgi lub rejestry meldunkowe swego zakładu oraz listy osób w ich zakładzie przebywających. Listy takie winny być umieszczone przy wejściu do zakładu w miejscu widocznem dla wszystkich wchodzących. Treść i sposób prowadzenia ksiąg, względnie rejestrów i list ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Wojewoda może zarządzić, aby czynności ewidencji i kontroli ruchu ludności (art. 1) prowadzone były przez gminy oddzielnie w tych miejscowościach poza siedzibą urzędów gminnych, w których uzna to za wskazane ze względu na warunki miejscowe i potrzeby ludności.

Rozdział II.

O meldunkach.

Art. 7. Kto przebywa w jakiejkolwiek miejscowości dłużej niż 24 godziny winien być zameldowany w gminie przed upływem następnych 24 godzin. Obowiązek zameldowania ciąży na właścicielu lub drzerżawcy domu, w którym podlegający zameldowaniu przebywa.

Osoby przebywające w jednym z zakładów, wymienionych w art. 5, winny być zameldowane w gminie przez odpowiedzialnego kierownika zakładu przed upływem 24 godzin od chwili przybycia, — bez względu na czas, przez który przebywają lub zamierzają przebywać.

Art. 8. Kto opuszcza swoje miejsce zamieszkania i przenosi się do innej miejscowości, względnie przeprowadza się do innego mieszkania w innym domu w obrębie tej samej miejscowości, winien być wymeldowany w gminie przez właściciela lub dzierżawcę domu, w którym zamieszkiwał, najpóźniej przed upływem 48 godzin od chwili opuszczenia mieszkania.

Kto opuszcza jeden z zakładów wymienionyh w art. 5, winien być wymeldowany w gminie przez odpowiedzialnego kierownika zakładu przed upływem 24 godzin od chwili opuszczenia, bez względu na to, czy opuszcza zakład czasowo lub na stałe.

Art. 9. Spełnianie obowiązków wymienionych w art. 4, 5, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia może być przez właścicieli lub dzierżawców domów, względnie przez odpowiedzialnych kierowników zakładów, o których mowa w art. 5, powierzone specjalnie do tego celu wyznaczonym osobom, korzystającym z pełni praw cywilnych i obywatelskich.

O ustanowieniu takiego zastępcy należy zawiadomić właściwy urząd, spełniający czynności, przewidziane w art. 1, przed rozpoczęciem przez tego zastępcy czyności.

Art. 10. Osoby, podlegające zameldowaniu lub wymeldowaniu w myśl art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 względnie przed wyjazdem lub przeniesieniem się (art. 8) zawiadomić o swem przybyciu lub wyjeździe właściciela, dzierżawcę, kierownika zakładu, lub osobę ich zastępującą (art. 9) i udzielić mu danych potrzebnych dla zameldowania lub wymeldowania.

O ile chodzi:

1. o sublokatorów, lub o inne osoby mieszkające u lokatorów,

2. o członków rodziny i domowników pozostających we wspólnem gospodarstwie z głową rodziny i wspólnie z głową rodziny zamieszkałych,

3. o pracowników zamieszkałych u pracodawcy,

— obowiązek zawiadomienia o przybyciu lub wyjeździe tych osób ciąży na:

ad 1. lokatorze,
ad 2. głowie rodziny,
ad 3. pracodawny.

Art. 11. Właściciel, dzierżawca domu lub kierownik zakładu wymienionego w art. 5 względnie osoba zastępująca go, — obowiązany jest zawiadamiać gminę o zmianach w stanie rodzinnym (urodzenie, śmierć, zaślubiny) osób zamieszkałych w domu lub zakładzie, o ile zmiany te dotyczą danych zawartych w zgłoszeniu meldunkowem.

Postanowienia art. 10 stosuje się w tym wypadku analogicznie.

Art. 12. Osoby podlegające zameldowaniu i wymeldowaniu mogą na żądanie otrzymać potwierdzenie zameldowania wzgl. wymeldowania.

Art. 13. Zameldowanie i wymeldowanie (art. 7 i 8) oraz potwierdzenie (art. 12) nie podlegają żadnym opłatom.

Art. 14. Minister Spraw Wewnętrznych określi tryb postępowania przy zameldowaniu i wymeldowaniu oraz zakres i treść zgłoszeń meldunkowych.

Tryb postepowania w sprawach meldunkowych dotyczących osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz treść zgłoszeń meldunkowych tych osób określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 15. W miejscowościach nie będących siedzibą urzędu gminnego, w których nie są prowadzone oddzielnie czynności ewidencji i kontroli ruchu ludności, do przyjmowania zameldowań i wymeldowań (art. 7 i 8) obowiązane są miejscowe organa gminy.

Ar. 16. Minister Spraw Wewnętrznych może ze szczególnych względów bezpieczeństwa zarządzić wyjątkowe obostrzenie przepisów meldunkowych ne pewnych obszarach lub w pewnych miejscowościach (np. miejscowości przygraniczne, rejony forteczne i t. p.).

Obostrzenia te mogą polegać na:

a) ustanowieniu skróconych terminów dla zgłoszeń meldunkowych, składanych w myśli art. 7;
b) ustanowieniu obowiązku wymeldowywania się osób wyjeżdżających, bez względu na to, czy będzie to zmiana miejsca zamieszkania, adresu lub pobytu (art. 8).

Rozdział III.
O tożsamości osób.

Art. 17. W celach kontroli ruchu ludności mogą organa władz administracji ogólnej, gmin i policji państwowej żądać od poszczególnych osób wylegitymowania się. Do tego celu mogą służyć wszelkiego rodzaju dokumenty wydane przez władze publiczne, a stwierdzające tożsamość osoby w sposób nienasuwający uzasadnionych wątpliwości, a w braku takich dowodów — potwierdzenie wiarogodnych osób.

Przepis powyższy nie narusza w niczem specjalnych przepisów prawnych, z mocy których specjalne organa straży mają prawo żądać wylegitymowania się (przepisy o ochronie granic, łowieckie i inne).

Art. 18. Dla ułatwienia legitymowania się wydawane będą na żądanie przez gminy dowody osobiste osobom w tych gminach zamieszkałym i zameldowanym. Za dowody te pobiera się 60 gr tytułem zwrotu kosztów druku. Żadnym innym opłatom dowody osobiste, jak również podania (wraz z załącznikami) o ich wydanie, nie podlegają.

Urzędy gminne wydające dowody winny uprzednio upewnić się w dostateczny sposób co do tożsamości osoby i co do danych podlegających umieszczeniu w dowodzie.

Jednolity wzór tych dowodów dla całego Państwa oraz ich treść i tryb postępowania przy ich wydawaniu ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 19. Osoby posiadające dowody osobiste wymienione w artykule poprzednim, mogą prosić powiatową władzę administracji ogólnej o zaświadczenie w dowodzie osobistym, że są obywatelami polskimi.

Powiatowe władze administracji ogólnej nie odmówią zaświadczenia, jeżeli po sprawdzeniu stwierdzą, że osobie, starającej się o zaświadczenie, przysługuje rzecywiście obywatelstwo polskie.

Rozdział IV.

Postanowienia specjalne i przejściowe.

Art. 20. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ureguluje w drodze rozporządzenia sprawy meldowania się osób wojskowych i cywilnych, zajmujących pomieszczenia w koszarach i innych budynkach, zajętyzh przez wojsko oraz sprawy prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych, względnie rejestrów meldunkowych i załatwiania czynności meldunkowych w takich kudynkach.

Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych regulować będzie w drodze rozporządzeń sposób meldowania osób, którym przysługuje prawo eksterytorjalności, zawodowych konsulów państw obcych oraz członków ich rodzin, o ile prowadzą z nimi wspólne gospodarstwo domowe, oraz podległego mu personelu urzędniczego, jako też ich służby osobistej, — posiadających obywatelstwo obce.

Art. 21. Wszyskie osoby, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzienia przebywają dłużej, niż 48 godzin w jakiejkolwiek miejscowości na obszarze Państwa bez zameldowania się, obowiązane są zameldować się w myśl postanowień niniejszego rozporządzienia w ciągu 48 godzin od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 22. Minister Spraw Wewnętrznych w ramach swoich upoważnień, wynikających z niniejszego rozporządzenia, może upoważnić wojewodów do wydawania rozporządzeń szczegółowych.

Art. 23. Postanowienia obowiązujących przepisów, dotyczących cudzoziemców nie zostają naruszone niniejszem rozporządzeniem, z tem jednakże. że wykonanie przez cudzoziemca obowiązku meldunkowego, przewidzianego w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) będzie uskuteczniane w sposób i w terminach przewidzianych w artykule 10 niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów dotyczących powszechnego obowiązku wojskowego.

Meldunki przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26), zmieniającem i uzupełniającem niektóre postanowienia ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, będą prowadzone łącznie z meldunkami określonemi niniejszem rozporządzeniem przez władze i organa wymienione w art. 1, w sposób który określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Pozatem postanowienia niniejszego rozporządzenia nie wykluczają odmiennego uregulowania całkowicie lub częściowo sprawy dowodów osobistych i meldunków, bądź dla poszczególnych miejscowości, jak np. dla miejcowości w strefie nadgranicznej, bądź na wypadek szczególnych warunków, jak np. stanu wyjątkowego i wojennego, gdy odpowiednie przepisy specjalne dają podstawę do jakiego uregolowania.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 24. 1) Kto podrabia lub przerabia (fałszuje) przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzień na niem opartych, dokumenty, pieczęcie lub pieczątki urzędowe na tych dokumentach, albo kto z takich podrobionych lub przerobionych dokumentów, pieczęci lub pieczątek świadomie korzysta lub dostarcza ich innym osobom,

2) kto fałszuje, podrabia lub przerabia zapisy w księgach meldunkowych, rejestrach lub listach, albo świadomie czyni w nich zapisy nieodpowiające rzeczywistemu stanowi rzeczy,

3) kto składa w gminach lub wobec osób i władz wymienionych w art. 1, 3, 6, 17, 18, 19, i 20 niniejszego rozporządzenia świadomie fałszywe zeznania lub dowody, albo świadomie zamilcza ważne okoliczności potrzebne do dokonania zapisu do ksiąg meldunkowych, rejestrów lub list, albo do otrzymania zaświadczenia, czy innego dokumentu, opartego na niniejszem rozporządzeniu lub do stwierdzienia tożsamości osoby, albo kto świadomie korzysta z zaświadczenia lub dokumentu na podstawie takich zeznań lub zapisów uzyskanego,

4) kto legitymuje się dokumentem autentycznym, lecz należącym do innej osoby, lub kto swój lub należący do trzeciej osoby dokument autentyczny oddaje innej osobie w tym celu, aby służył tej osobie dla legitymowania się,

5) kto usiłuje popełnić jeden z czynów wymienionych w punktach 1 — 4 niniejszego artykułu, albo do takiego czynu świadomie podżega lub pomaga,

— ulegnie karze więzienia do jednego roku lub karze krzywny do 10.000 zł, albo obu tym karom łącznie, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według powszechnych ustaw karnych.

Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., zamiast więzienia orzeka się, jako za wykroczenie, ścisły areszt.

Do orzekania są właściwe sądy powiatowe (pokoju).

Art. 25. 1) Kto nie dopełni formalnośc meldunkowych, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu lub rozporządzeniach na jego podstawie wydanych, albo zaniedba wykonania innych obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, albo wykonywa je w sposób nieprzepisany,

2) kto, chociażby bez złej woli, ale bez należytego zbadania, czyni w księgach meldunkowych, względnie w rejestrach, lub listach, przewidzianych w niniejszem rosporządzeniu, niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy zapisy lub wydaje takie zaświadczenia lub dowody, albo kto w związku z dokonaniem formalności meldunkowych lub na żądanie wylegitymowania się składa lekkomyżlnie wprowadzające w błąd dowody lub zeznania,

3) kto winien jest naruszenia lub nieprzestrzegania innych przepisów niniejszego rozporządzenia, lub kto uchyla sie od wykonania zarzą-

dzeń władz, opartych na niniejszem rozporządzeniu,

— ulegnie karze grzywny do 2.000 zł. lub karze aresztu do 4 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu, według słusznego uznania, jednak nie ponad 3 tygodnie.

Art. 26. Do orzekania o czynach przewidzianych w artykule poprzednim powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenie wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rostrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postepowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić presłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lnb bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 27 Niezależnie od orzeczonej kary powiatowa władza administracji ogólnej może pozbawić osobę wymienioną w art. 4, 5 i 9 niniejszego rozporządzenia prawa prowadzenia ksiąg meldunkowych i spełniania czynności w artykułach tych przewidzianych i może do tych czynności wyznaczyć inną osobę na koszt właściciela, względnie dzierżawcy zakładu lub domu w artykułach tych wymienionych.

Rozdział VI.

Przepisy końcowe.

Art. 28. Wszędzie, gdzie w rozporządzeniu niniejszem wymieniony jest Wojewoda, należy dla m. stoł. Warszawy rozumieć Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Art 29. Przepisy art. 18 i 19 niniejszego rozporządzenia oraz wynikające z tych przepisów sankcje karne, przewidziane w rozdziale V wchodzą w życie w terminie, jaki wskaże rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, o którem mowa w ustępie 3 art. 18.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w 6 miesięcy po ogłoszeniu.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszyskie przepisy w sprawach rozporządzeniem tem unormowanych.

Art. 30. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w poruzumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, co do art. 20 ust. 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, a w zakresie postanowień karnych — Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławój Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Wejherowo, dnia 22. 10. 1928 r.

Starosta: Lipski.

281.

Dowództwo Okręgu Korpusu nr. VIII.

Obwieszczenie

o powołaniu do raportów kontrolnych w r. 1928

Na zasadzie rozkazu Ministra Spraw Wojsk. l. 20 tj. Pob Ew. z dnia 1 września 1928 r. i art. 96 Ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. Ust. Nr. 46/28 poz. 458), powołuję w roku bieżącym do raportów kontrolnych:

Oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia oraz byłych urzędników wojskowych, zwolnionych z czynnej służby w W. P. urodzonych w latach:

I. 1879 i 1889 za wyjątkiem oficerów rezerwy z r. 1889, którzy w roku bieżącym odbyli ćwiczenia wojskowe,

II. tych oficerów rezerwy roczników 1902, 1901, 1900, 1898, 1897, 1896, 1895, 1894, 1893 i 1892, którzy w latach ubiegłych nie odbyli żadnego ustawowego ćwiczenia wojskowego i nie zgłosili się do raportu kontrolnego,

III. oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia oraz urzędników wojskowych, zwolnionych z czynnej służby wojskowej, roczników 1891, 1890, 1889, 1888, 1887, 1886, 1885, 1882, 1881, 1876, 1875,

którzy w latach ubiegłych nie zgłosili się do raportu kontrolnego.

Od obowiązku stawienia się do raportów kontrolnych są zwolnieni z urzędu:

a) posłowie do Sejmu i Senatu oraz ministrowie i wiceministrowie (podsekretarze stanu),
b) duchowni i kandydaci stanu duchownego,
c) oficerowie, którzy w roku bieżącym odbywali służbę czynną w wojsku lub ćwiczenia wojskowe,
d) oficerowie, którzy w roku bieżącym zgłosili się do służby w wojsku lub ćwiczeń wojskowych, jednak z powodu choroby lub celem przedstawienia komisji rewizyjnej z tej służby zostali zwolnieni,
e) znajdujący się w więzieniu śledczem lub karnem oraz umieszczeni w karnych zakładach poprawczych,
f) oficerowie rezerwy, tudzież pospolitego ruszenia, którzy rzeczywiście wyjechali zagranicę zgodnie z obowiązującemi przepisami.

Oficerowie rezerwy wzgl. pospolitego ruszenia mogą być na wniesioną prośbę zwolnieni od obowiązku stawienia się do raportów kontrolnych:

a) w razie przebywania na stałe zagranicą,
b) w razie choroby stwierdzonej świadectwem lekarza powiatowego (w razie niemożności uzyskania takiego świadectwa, choroba powinna być stwierdzona świadectwem lekarza prywatnego, opatrzonem potwierdzeniem naczelnika gminy, że uzyskanie świadectwa lekarza powiatowego było niemożliwe),
c) w razie cieżkiej choroby lub śmierci w rodzinie, lub też z powodu innych nagłych niecierpiących zwłoki spraw rodzinnych lub osobistych wiarygodnie udowodnionych,
d) w razie konieczności odbycia podróży w okresie raportów kontrolnych, celem załatwienia spraw osobistych lub zawodowych, które według przedłożonych wiarygodnych dowodów nie dadzą się odłożyć.

Prośby o zwolnienie od obowiązku stawienia się na raporty kontrolne należy wnosić przynajmniej na 14 dni przed rozpoczęciem raportów kontrolnych do właściwej powiatowej komendy uzupełnień z dołączeniem potrzebnych dokumentów oraz potwierdzeniem naczelnika gminy i właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej (starostwo, magistrat) o prawdziwości podanych motywów.

Zwolnień tych udziela właściwy powiatowy komendant uzupełnień.

Wniesienie podania o zwolnienie nie zwalnia od obowiązku stawienia się do raportów kontrolnych.

Raporty kontrolne dla oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia, oraz byłych urzędników wojskowych, zwolnionych z czynnej służby wojskowej, wymienionych wyżej w punkcie I, II i III, zamieszkałych na terenie P. K. U. Kościerzyna odbędą się dnia 5 listopada 1928 r. w P. K. U. Kościerzyna o godz. 9.

Do raportu kontrolnego stawią się oficerowie w mundurze wojskowym (strój służbowy), płaszczu z pistoletem, lornetą polową i torbą oficerską, oraz przyniosą ze sobą książeczkę stanu służby oficerskiej i kartę przydziału mobilizacyjnego. Oficerowie, którzy nie posiadają mundurów wojskowych, mogą wyjątkowo zgłaszać się w ubraniach cywilnych (bez broni i wymaganego oporządzenia).

Powołani do raportów kontrolnych mają się stawić punktualnie o godzinie, w dniu i lokalu wyżej podanym gdyż ci, którzy bez uzasadnionej przyczyny nie stawią się, będą pociągnięci do odpowiedzialności w myśl wojskowych przepisów karnych (dyscyplinarnych).

Powołani do raportów kontrolnych nie mogą rościć żadnych pretensyj do skarbu państwa tytułem odszkodowania, bądź to z powodu zaniechania pracy, bądź też poniesienia pewnego uszczerbku w zarobku dziennym skutkiem stawienia się do raportów.

Toruń, dnia 25 września 1928 r.

Dowódca Okręgu Korpusu nr. VIII.
(—) Leon Berbecki,
generał dywizji.

Powyższe podaję do wiadomości osób interesowanych.

Wejherowo, dnia 24 X. 1928 r.

Starosta: Lipski.

282.

Wolne posady w Policji.

W Policji Państwowej są wolne posady posterunkowych. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie do P. P. winni wnieść pisemne podanie do Komendy Wojewódzkiej Policji Państwowej w Toruniu.

Od kandydatów wymagane jest:

1) obywatelstwo polskie,
2) nieskazitelna przeszłość,
3) wiek od 21 do 35 lat,
4) odpowiednie uzdolnienie fizyczne i umysłowe,
5) zdolność do działań prawnych,
6) biegła znajomość języka polskiego w słowie i piśmie,
7) wykształcenie w zakresie conajmniej 4 klas szkoły powszechnej,
8) wzrost przynajmniej 165 cm.,
9) odbyta służba czynna w wojsku polskiem,
10) zobowiązanie się do 4—letniej przynajmniej służby w P. P.

Komendant P. P. powiatu morskiego:
Grzybek,
komisarz.

Powyże podaję do wiadomości.

Wejherowo, dnia 23. października 1928 r.
L. dz. II. 13—23411/28 St.

Starosta: w z.
Kowalski.

283.

Obwieszczenie.

zaprowadzenia służby telefonicznej i telegraficznej w urzędach pocztowych.

Podaję do publicznej wiadomości, że w urzędach pocztowych: Tyrawa Wołoska, powiat Sanok, Dzików Stary, powiat Lubaszów, Zabłotce k. Brodów, pow. Brody, Chmielów, pow Tarnobrzeg, Sokołów k. Stryja, pow. Stryj, Gosławice powiat Konin, Wiskitki pow. Błonie, Baranów n. Wieprzem pow. Puławy oraz w agencjach pocztowych: Krępa Kościelna, pow. Iłża, Rewiatycze, pow. Prużana, Klewań 2 (dw. kol) pow. Równe, Hulcze pow. Sokal, Konopnica, pow. Wieluń, Obsza pow. Biłgoraj, Bachórz, pow. Brzozów, Jednorożec, pow. Przasnysz, Czastary, pow. Wieluń Skotniki pow. Końskie, Glinna k. Lwowa, pow. Lwów, Słupia k. Końskich, pow. Końskie, Urle, pow. Radzymin (sezonowa agencja), Boruski, pow. Krzemieniec, Łuczyce powiat Sokal, Cerkasy pow. Lwów, Jasienica Zamkowa, pow. Turka n. Stryjem, Wasylkowce, pow. Kopyczyńce, Brodki, pow, Lwów, Poręba k. Zawiercie, pow. Zawiercie, Połanice, pow. Sandomierz, Lubowidz, pow. Mława, Debrosławka, pow. Pinsk, Podedworze, pow. Włodawa, Jaktorów pow. Błonie, Trzebieszów pow. Łuków, Srzelce k. Kutna, pow. Kutno, Czarny Bór pow Wilno, Góry Mokre pow. Końskie, Surchów pow. Krasnystaw, Wadowice Górna, pow. Mielece, Miaczyn, pow. Hrubieszów, Korczów k. Uhnowa, pow. Rawa Ruska, Hrebenów, pow, Skole, Gołków k. Warszawy, pow. Grójce, Zawałów, pow. Podhajce, Hłuboczek wielki, pow. Tarnopol, Kotłów, pow. Złoczów, Nuszcze, pow. Zborów, Ponika, pow. Brody, Zarudzie k. Zborowa, pow. Zborów, Skwarzawa, pow. Złoczów, Dobrosin, pow. Zółkiew, Białobożnica, pow. Czortków, Darewo, pow. Baranowicze, Lubanie, k. Nieszawy, pow. Nieszawa, Cielądz, pow. Rawa Mazowiecka, Dobrowlany, pow. Drohobycz, Horożanka, pow. Podhajce, Krupa, pow. Lida i Niemce, pow. Lubartów zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną, w urzędach pocztowo-telegraficznych: Łąka k. Sambora, pow. Sambor, Bukowsko pow. Sanek i Dublany k. Sambora, pow. Sambor służbę telefoniczną.

Wejherowo, dnia 11. października 1928 r.
L. dz. V. 20—21664/28. st.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA.

Unieważnienie koncesji.

Zagubioną koncesję na sprzedaż spirytusu na cele domowo-lecznicze niniejszem unieważniam.

Miotk Luzino.

Ogłoszenie.

Wydzierżawienie polowania na wspólnym tutejszą gminę obejmującym obwodzie łowieckim w wielkości 341$^{3}/_{4}$ ha. nastąpi **w publicznym przetargu** z dopuszczeniem licytujących z obcych gmin na przeciąg sześć lat, począwszy od dnia 15. listopada 1928 r. **w sobotę dnia 10. listopada 1928 r. o godzinie 14. w lokalu p. Blaschka w Swiecinie**.

Warunki wydzierżawienia polowania wyłożone są w biurze podpisanego w czasie od 25. października 1928 r. do dnia 9. listopada 1928 r. do publicznego wglądu.

Potrykus.
Przewodniczący Spółki łowieckiej.

Ogłoszenie.

Wydzierżawienie polowania na wspólnym tutejszą gminę obejmującym obwodzie łowieckim w wielkości 360 ha ma nastąpić **w publicznym przetargu** z dopuszczeniem licytujących z obcych gmin na przeciąg 6 lat **w poniedziałek dnia 12 listopada br. o godz. 14** w lokalu niżej podpisanego w Karlikowie.

Warunki wydzierżawienia polowania wyłożone są w lokalu niżej podpisanego od 28 października do 11 listopada rb. do publicznego wglądu.

Karlikowo, dnia 23. X. 1928 r.

Józef Białk
Przewodniczący Spółki łowieckiej.

Do ludności Pomorza!

Pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i przy wybitnym udziale Rządu odbędzie się w roku 1929 w Poznaniu wielki przegląd naszego rolnictwa, przemysłu, handlu, rzemiosła oraz kultury i sztuki

Powszechna Wystawa Krajową.

Wystawa ta ma wykazać nietylko nasze wartości duchowe i bogactwa materjalne, ale również naszą umiejętność w pracy, nasze zdolności organizacyjne, a przedewszystkiem będzie ona sprawdzeniem jedności państwowej wszystkich obywateli kraju w ideowości wspólnego zbiorowego wysiłku. Tak wielkie dzieło żąda od każdego obywatela Państwa Polskiego gorącego poparcia, czy to przez czynny udział w wystawianiu eksponatów, czy też przez przyczynienie się w innej formie do jak najwspanialszego zdania egzaminu dojrzałości z pierwszego dziesięciolecia naszego samodzielnego bytu państwowego wobec całego świata. Im wydatniej będzie Wystawa finansowa, tem wspanialej może być urządzona, tem lepiej wypadnie ocena naszej wartości przez cały świat, tem dostępniejsze będzie to przedsięwzięcie dla szerszego ogółu, tem wyżej podniesie się cywilizacja i spożycie w kraju, a Naród i Państwo zdobędą zyski moralne i materjalne.

Gospodarcze znaczenie Pomorza podniosło się dopiero z przyłączeniem do Państwa Polskiego, rozwój gospodarczy w naszej dzielnicy jest w pełnym toku i winien być przedstawiony na P. W. K.

w całej swojej potędze, będzie to najskuteczniejszą odpowiedzią na wrogą nam agitację przeciwko przynależności naszej do Polski.

Niżej podpisany Pomorski Komitet Wojewódzki Powszechnej Wystawy Krajowej wzywa wszystkich obywateli Pomorza do jaknajgorętszego poparcia Wystawy pod względem moralnym i materjalnym.

Znając pełne zrozumienie Pomorza dla ogólnokrajowych potrzeb nie wątpimy, że wszystkie sfery społeczeństwa staną jak jeden mąż do apelu i udzielą Dyrekcji Powszechnej Wystawy Krajowej wydatnej pomocy.

Komitet Woj. dla Powszechnej Wystawy Krajowej:

(—) Wiktor Lamot
Kierownik Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego

(—) Dr. Stanisław Okoniewski
Biskup Chełmiński

(—) Gen. dyw. L. Berbecki
Dowódca Okr. Korp. VIII.

(—) Dr. Mieczysław Seydlitz
Wicewojewoda Pomorski

(—) Sylwester Buszczyński
Prezes Izby Przemysł. Handlowej w Toruniu

(—) Jan Szwemin
Kurator Okr. Szkoln. Pom.

(—) Dr. Józef Wybicki
Starosta Krajowy Pomorski

(—) Janusz Czarliński
Prezes Izby Przemysł. Handlowej w Grudziądzu

(—) em. gen. Kaz. Ładoś
Delegat Powszechnej Wystawy Krajowej

(—) Adwokat Julj. Szychowski
Marszałek Pomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego

(—) Dr. K. Esden-Tempski
Prezydent Pom. Izby Rolniczej

(—) Tadeusz Marchlewski
Prezes Związku Tow. Kupieckich

(—) Tadeusz Czarnowski
Prezes Dyrekcji Kolei Państ. w Gdańsku

(—) Jan Donimirski
Prezes Pom. Tow. Rolniczego

(—) Teofil Lorkiewicz
Dyrektor Lasow Państwowych w Toruniu

(—) Jerzy Ślaski
Prezes Pom. Związku Ziemian

(—) Józef Zagórski
Dyrektor Lasów Państwowych w Bydgoszczy

(—) Władysław Grobelny
Prezes Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu

(—) Jan Teska
Prezes Syndykatu Dziennikarzy Pom.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo
Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.